

8.1.1931.

511 * 7.FEB.1931

No.12.

KIZIL İSTANBUL

T. K. F.

14

16

Istanbul Vilayet Komitesinin fikirlerini
Yarı Haftalık Gazetedir

Menemen hadisesi.

Şarktaki irtica hareketinin daha henüz dumanları üzerindeyken, garbi Anadolu da bir taneşile karşılaştık. Türkiyede, memleket dahilinde veya haricinde, hilâfetin, saltanatın ilgası yüzünden mutazzır olan, menfaatlarına hâle gelen birçok zümreler vardır. Bu meyanda: oihan emperyalizmi, onların memleket dahilindeki ajanları/vekilleri/, eski büyük ticaret ashabı, saltanat devrinin tufeylileri, şeyhler ve yobazlar sayılabilir. Şimdiye kadar mevcut irticai hareketin başında bu zümreler bulunmuş, bunların aksi inkılapçı hareketleri de emperyalizm tarafından ehemmiyetle muaheret görmüştür. Emperyalistlerin bu muaheretlerle takip ettikleri maksatları:

Yarı müstemleke olmaktan kurtulamamış olan Türkiyede kendilerine çok daha büyük menafi temin etmek;
İktisadi hâkimiyeti tam manası ile siyasi hâkimiyete, efendiliğe kâlbetmek;

Bu mevki ve nüfuzdan istifade ederek sovyetler ittihadına karşı hazırdıkları harpte cephelelerini takviye etmek diye hulûsa edilebilir.

Hilâfet ve saltanatın lâgvedilmesi mutazzır olan hoca, şeyh, derebey ve yarı derebeylere karşı küfi şiddet göstermeyip te onlarla uzlaşma yoluna sapan kenalistlerin diktatörlüğü/müstebit hâkimiyet/ devamınca, bugibi haşarata başkaldırmak imkânları verilmiş bulunuyor.

İşte böylelikle emperyalistler sovyetler amele hükümetine karşı harba hazırlanıyor; diğer taraftan da, kendilerinin de bizzat büyük menfaatlar bekledikleri Türkiyede, yobazları, derebeyleri ve mütegalibeyi harekete ettiriyorlar.

Eütun bunlar tabiidir ki tek başlarına herhangi bir irtica kıyâmı ve isyanı yapamazlar: istinat edecekleri içtimai bir kütleye ihtiyaçları var. İşte bu kütleyi bir defa şarkta, burjuvazinin /zenginler/ iktisadi soygununa, milli akalliyetlere karşı takip ettiği aksi inkılapçı siyasetinin tazikine ve derebeylerinin, şeyhlerinin insafsız istismarına tûbi ve bu müthiş yükün altında ezilen şark kütlelerinde buluyor, bir diğer defa da hükümetin takip ettiği vergi siyasetinin ve ağır buhran şeraitinin aklık ve sefaletle attığı türk köylü ve kasaba küçük burjuvazisi arasından çıkarıyor.

Hiç şüphesiz bu kütle bilmiyerek kendi menfaatların aleyhine olan bu harekete iştirak ediyor.

Haklı olarak tedip edilen bu irticai hareketin neticesinden de çok büyük maddi zararlar görüyor.

İşte geniş köylü kütlelerin, kasaba, esnaf ve halkının gayri memnun oluşlarının bizzat kendi aleyhlerine olan aksi inkılapçı cereyan alınmasına mani olmak, onlara öz menfaatlarını bahsed-

cek olan hakiki inkılâp yolunu göstermek ve onları kendi kurtuluş-
larını vadeden amele ve köylü inkılâbı için kazanmak Türkiye komu-
nist fırkasının vazifesidir.

İrtica ile, emperyalizm ile tam ve inkılâpçı bir mücadele
yapmaya iktisadî menafii ve sınıflı seciyesi mani olan kemalist u
burjuvazinin idaresi devam müddetince, ne bugibi hareketlere ön
ayak olan ne de onların istinat edebileceği zemin tamamen kalkmı-
yacaktır.

Fütûn bunlar ancak Türkiyede amele-köylü hükümetinin kuru-
luşu ile netice bulabilecektir. O zamanlar tam manası ile emperya-
lizm ile mücadele edilecek, derebeyler, şeyhler ve saire ortadan
kaldırılacak ve geniş köylü ve kasaba kütlelerinin memnuniyeti, etsiz-
liğine nihayet verilebilecektir. Onun için Türkiye amele sınıflı
irtica ile olan mücadelede daima nihayete kadar göz önünde bulun-
durmalı ve geniş köylü kütlelerini etrafına toplamalıdır.

Menemen hadisesinin neticeleri.

Son irtica hareketi münasebetile alınan fevkalâde tedabir
yalnız bu mıntakaya inhisar etmiyor, az çok her yerde hissediliyor.
Bu hareket vesilesile memleketin her tarafında mevcut irtica anası-
tına karşı şiddetle mücadele her komünistin istediği bir şeydir.
Hatta biz bu mücadelenin yarım kalacağını ve suya sabuna dokunmı-
yacak bir yol takip edeceğimizi biliyoruz.

1925 kürt isyanını müteakip ortaya çıkarılan tahriri sükun
kanunu ile irticain yegane hakiki düşmanı komünistler hapsedilmiş,
komünist ve mecnuaları kapatılmıştı, aksi inkılâp için yapılan ka-
nun inkılâp aleyhine de kullanılmıştı. Birçok inkılâpçı ameleler
zindanlara atılmıştı. Bu sefer de netice aynı olacaktır: aksi in-
kılâp tedibi namına inkılâba ve inkılâpçılara hücum edilecek,
terör/tezyik/tehdit edilecektir.

Bu irtica hareketi vesilesile çıkarmak tasavvurunda bulu-
nulan cumhuriyeti muhafaza kanunu ve saire, kemalist diktatorlüzü-
nün elinde, mevkiini tahkim için terörün tezyidine yarayacak iyi
bir silah olacaktır.

Netekim şimdiden orfî idare ilân edilen mıntaka dahil ve
haricinde irtica hareketile alakadar olmayan birçok vakayı de di-
vanı harbe tevdi ediliyor. Gazetelerin yazdısına göre, İzmirde bir
amele, hükümet aleyhinde bulunduğuna için, divan harbe gönderilmiş.
Eğer bu aleyhte bulunmuş hükümetin irticaya ve mürteci anasına kar-
şı kafi şiddet göstermediği ve göstermeyeceği yolunda ise, hüküme-
te karşı inkılâpçı bir muhalefet olur ve bu tarz muhalefetlerin
yeri divan harp değildir; yok, irtica lehinde bir hareket idise, bu-
nu biz de muvafık görürüz.

Diğer de birçok misallerle teyyüt edeceği vechile, alınan
tedabir bütün şiddetle inkılâpçılar aleyhine kullanılacaktır.
Onun için Türkiye amele sınıfının irtica ile mücadelesinde, irtica-
nın hakiki düşmanı komünist fırkasının serbestisine ve, inkılâpçı
amele ve köylülere teşkilatlanmak hakkını verilerek, irticaya karşı
hakiki cephenin kurulmasını istemek ve bu istek etrafında mücade-
le etmek sınıf menfaatindedir.

Ahmet.

Yoldaş, beyaz teröre karşı mücadele için
uyaklanmak zamanı geldi.

Teşkilatlanmak hakkını ara !